

Sprawa C-258/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

27 marca 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Kúria (sąd najwyższy, Węgry)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

7 marca 2019 r.

Strona skarżąca:

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegénforgalmi Kft.

Strona przeciwna:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (dyrekcja ds. odwołań krajowej administracji podatków i ceł, Węgry)

Postanowienie

Kúria (sądu najwyższego, Węgry)

działającego w charakterze sądu kasacyjnego

[...]

Strona skarżąca: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi Szállítmányozási és Idegénforgalmi Kft. ([...] Budapeszt [...])

[...]

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (dyrekcja ds. odwołań krajowej administracji podatków i ceł, Węgry) ([...] Budapeszt [...])

[...]

Przedmiot sporu: skarga administracyjna w dziedzinie podatków

[...] [kwestie proceduralne związane z prawem krajowym]

Sentencja

Kúria [...] wszczyna postępowanie w trybie prejudycjalnym, kierując następujące pytania prejudycjalne:

- 1) Czy praktyka państwa członkowskiego, które dla celów w skorzystania z prawa do odliczenia podatku uwzględnia wyłącznie chwilę wystąpienia zdarzenia podatkowego, nie biorąc pod uwagę, że zakres wykonania zobowiązania był przedmiotem sporu w postępowaniu cywilnym między stronami rozstrzygniętego w drodze sądowej, oraz że faktura została wystawiona dopiero po wydaniu prawomocnego wyroku, jest sprzeczna z zasadą neutralności podatkowej i z formalnymi wymogami prawa do odliczenia VAT?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy możliwe jest przekroczenie terminu przedawnienia w celu skorzystania z prawa do odliczenia VAT, które w ustawodawstwie państwa członkowskiego wynosi pięć lat od chwili wyświadczenia usług?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy na skorzystanie z prawa do odliczenia ma wpływ zachowanie odbiorcy faktury w niniejszej sprawie polegające na braku zapłaty wynagrodzenia wykonawcy określonego na podstawie prawomocnego wyroku do czasu postępowania egzekucyjnego wszczętego przez wykonawcę, z którego to względu faktura została wystawiona dopiero po upływie terminu przedawnienia?

[Przepisy] mające zastosowanie do niniejszej sprawy

Przepisy Unii obowiązujące w chwili świadczenia usług:

Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (zwana dalej „szóstą dyrektywą”).

„Artykuł 10

1.

a) »Zdarzenie podatkowe« oznacza fakt, którego zaistnienie spełnia warunki prawne konieczne dla zaistnienia należności podatkowej.

b) Podatek staje się »wymagalny«, gdy organ podatkowy staje się z mocy prawa uprawniony do żądania zapłaty podatku od podatnika, pomimo iż termin płatności może zostać odroczony.

2. Zdarzenie podatkowe ma miejsce i podatek staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług. [...]

[...]

Na zasadzie odstępstwa od powyższych przepisów, państwa członkowskie mogą postanowić, że podatek staje się wymagalny dla niektórych transakcji lub dla niektórych kategorii podatników:

- nie później niż z datą wystawienia faktury lub dokumentu uznawany za fakturę, lub
- nie później niż w momencie pobrania ceny, lub
- w przypadku, kiedy faktura lub dokument uznawany za fakturę nie jest wystawiony lub jest wystawiony z opóźnieniem, w określonym terminie od daty zdarzenia podatkowego.

[...]”

„Artykuł 17

Powstanie i zakres prawa do odliczeń

1. Prawo do odliczenia powstaje w momencie, w którym odliczany podatek staje się wymagalny.

2. O ile towary i usługi są używane do celów zawieranych transakcji podlegających opodatkowaniu, podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest zapłacić, następujących kwot:

a) należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od towarów lub usług dostarczonych lub, które mają być podatnikowi dostarczone przez innego podatnika;

[...]”

„Artykuł 18

Szczegółowe zasady wykonywania prawa do odliczeń

1. W celu wykonania prawa do odliczeń, podatnik musi:

a) w odniesieniu do odliczeń określonych w art. 17 ust. 2 lit. a), posiadać fakturę, sporządzoną zgodnie z art. 22 ust. 3;

[...]"

Przepisy Unii obowiązujące w chwili wystawienia faktury:

Dyrektywa Rady 2006/112/WE [z dnia 28 listopada 2006 r.] w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwana dalej „dyrektywą VAT”)

„Artykuł 62

Do celów niniejszej dyrektywy:

(1) »zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego« oznacza zdarzenie, w wyniku którego zostają spełnione prawne wymogi wymagalności VAT;

(2) podatek staje się »wymagalny«, gdy organ podatkowy staje się z mocy prawa uprawniony do żądania zapłaty podatku od osoby zobowiązanej do jego uiszczenia, nawet jeśli termin płatności może zostać odroczone.”

„Artykuł 63

Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a VAT staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług.”

„Źródło i zakres prawa do odliczenia

Artykuł 167

Prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek, który podlega odliczeniu, staje się wymagalny.”

„Artykuł 168

Jeżeli towary i usługi wykorzystywane są na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika, podatnik jest uprawniony, w państwie członkowskim, w którym dokonuje tych transakcji, do odliczenia następujących kwot od kwoty VAT, którą jest zobowiązany zapłacić:

a) VAT należnego lub zapłaconego w tym państwie członkowskim od towarów i usług, które zostały mu dostarczone lub które mają być mu dostarczone przez innego podatnika;

[...]"

„Przepisy regulujące korzystanie z prawa do odliczenia

Artykuł 178

W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik musi spełnić następujące warunki:

a) w celu dokonania odliczenia, o którym mowa w art. 168 lit. a), w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług, musi posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z tytułem XI rozdział 3 sekcje 3–6;

[...]”

Przepisy węgierskie obowiązujące w chwili świadczenia usług:

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (ustawa LXXIV z 1992 r. o podatku od wartości dodanej, zwana dalej „wcześniejszą ustawą o VAT”)

§ 16

1) W odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług — z zastrzeżeniem przepisów § 17 i 18 — wymagalność podatku powstaje w chwili wykonania lub, w stosownych przypadkach, w chwili częściowego wykonania (zwanego dalej łącznie „wykonaniem”).

2) O ile w niniejszej ustawie nie przewidziano inaczej, określenie chwili wykonania podlega przepisom Polgári Törvénykönyv (kodeksu cywilnego) [...].

§ 32

1. Podatnik określony w § 34 ma prawo do odliczenia od kwoty podatku należnego:

a) kwoty podatku, który został naliczony przez innego podatnika przy dostawie towarów lub świadczeniu usług na jego korzyść – w tym, w razie przekształcenia spółki, przez jego poprzednika prawnego – lub podatnika objętego ustawą w sprawie uproszczonego podatku od osób prawnych; [...]

§ 35

1. Z zastrzeżeniem przepisów ustawy ordynacja podatkowa z prawa do odliczenia można skorzystać tylko pod warunkiem posiadania wiarygodnych dokumentów świadczących o wysokości naliczonego podatku. Za takowe uważa się następujące dokumenty wystawione na nazwisko podatnika:

a) faktury i faktury uproszczone [w przypadku, o którym mowa w § 32 ust. 1 lit. a) i g)]; [...]

Przepisy węgierskie obowiązujące w chwili wystawienia faktury:

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (ustawa CXXVII z 2007 r. o podatku od wartości dodanej, zwana dalej „ustawą o VAT”)

§ 55

1. Podatek staje się wymagalny z chwilą zaistnienia zdarzenia, z którym faktycznie łączy się dokonanie transakcji podlegającej opodatkowaniu (zwanej dalej „wykonaniem”).

§ 119

1. O ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej, prawo do odliczenia podatku powstaje z chwilą, gdy należy rozliczyć podatek należny odpowiadający podatkowi naliczonemu (§ 120).

§ 120

W zakresie, w jakim podatnik, działając w takim charakterze, użytkuje lub w inny sposób wykorzystuje towary lub usługi w celu realizacji dostaw towarów lub świadczenia usług objętych podatkiem, ma on prawo do odliczenia od podatku, który jest zobowiązany zapłacić, podatku:

a) naliczonego przez innego podatnika – w tym przez osoby lub podmioty podlegające uproszczonemu podatkowi od osób prawnych – w związku z nabyciem towarów lub usług. [...]

§ 127

1. Obiektywną przesłanką skorzystania z prawa do odliczenia jest osobiste posiadanie przez podatnika:

a) w przypadku, o którym mowa w § 120 lit. a) – faktury wystawionej na jego nazwisko, która poświadcza wykonanie transakcji; [...]

Węgierskie przepisy proceduralne dotyczące wykonania prawa do odliczenia:

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (ustawa XCII z 2003 r. ordynacja podatkowa, zwana dalej „ordynacją podatkową”)

§ 164

1. Prawo do rozliczenia podatku przedawnia się z upływem pięciu lat od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym powinna być złożona deklaracja podatkowa lub zgłoszenie lub w którym, w przypadku braku deklaracji lub zgłoszenia, podatek powinien zostać zapłacony. O ile ustawa nie stanowi inaczej, roszczenie o pomoc publiczną i roszczenie o zwrot nadpłaconych kwot

przedawniają się z upływem pięciu lat od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym roszczenia te powstały.

Okoliczności faktyczne

- 1 W dniach 12 listopada 1996 r. i 17 września 1997 r. skarżąca zawarła ze spółką handlową umowy na roboty budowlane, dotyczące wykonania prac związanych z napowietrzną siecią telekomunikacyjną. Zgodnie z umowami wykonawca nie mógł żądać zapłaty za wykonanie prac, do których deweloper nie upoważnił skarżącej. Skarżąca zapłaciła wykonawcy jedynie część wynagrodzenia, ponieważ między stronami powstał spór dotyczący jego wysokości. Wykonawca zażądał zapłaty należnego mu wynagrodzenia, w związku z czym wszczął postępowanie sądowe, w wyniku którego wyrokiem nr 3.Pf.20.756/2004/5 z dnia 17 września 2004 r. Fővárosi Ítéltábla (stołeczny sąd apelacyjny, Węgry) nakazał skarżącej zapłatę kwoty 19 703 394 HUF wraz z należnymi odsetkami. Od wspomnianego wyroku skarżąca wniosła skargę o wznowienie postępowania, lecz wyrokiem nr Pfv.VII.21.212/2010/6 z dnia 5 października 2010 r. Legfelsőbb Bíróság [sąd najwyższy, Węgry (uwaga tłumacza: nazwa stosowana do 2012 r. dla obecnego Kúria)] utrzymał w mocy wydany przez Fővárosi Ítéltábla wyrok nakazujący zapłatę. Skarżąca zapłaciła wynagrodzenie wykonawcy w postępowaniu egzekucyjnym, a na żądanie skarżącej wykonawca wystawił w dniu 15 czerwca 2011 r. fakturę, w której wskazano jako datę wykonania dzień 6 czerwca 2011 r.
- 2 Skarżąca odliczyła wskazany na fakturze podatek od wartości dodanej (zwany dalej „VAT”) w wysokości 3 940 679 HUF w deklaracji VAT za drugi kwartał 2011 r. Organ podatkowy przeprowadził kontrolę przed dokonaniem płatności kwot, w wyniku której stwierdził, że skarżąca złożyła wniosek o nienależny zwrot, i nałożył na nią sankcję podatkową w wysokości 394 000 HUF. Zdaniem wspomnianego organu administracji zgodnie z § 36 ust. 1 lit. a) i § 16 ust. 15 wcześniejszej ustawy o VAT bieg okresu przedawnienia rozpoczął się w dniu 31 grudnia 2004 r., a zatem roszczenie o zwrot VAT uległo przedawnieniu w dniu 31 grudnia 2009 r. Skarżąca wyraziła sprzeciw wobec stanowiska organu administracji podatkowej, wnosząc skargę administracyjną, która została oddalona przez sąd pierwszej instancji. Następnie wyrokiem nr Kfv.V.35.490/2014/5 Kúria stwierdził nieważność zarówno decyzji strony przeciwnej, jak i decyzji organu [podatkowego] pierwszej instancji, nakazując mu wznowienie postępowania. Kúria uznał, że wbrew stanowisku organu administracji podatkowej § 16 ust. 15 wcześniejszej ustawy o VAT nie miał zastosowania, lecz należało określić chwilę wykonania zgodnie z ogólnymi przepisami ustawy.
- 3 W ramach nowego postępowania [administracyjnego], opierając się na wyroku Fővárosi Ítéltábla, organ administracji podatkowej określił jako datę wykonania dzień 16 listopada 1998 r. i w konsekwencji odmówił prawa do odliczenia VAT, uznając, że uległo ono przedawnieniu. Zgodnie z uzasadnieniem decyzji [administracyjnej] wcześniejsza ustawa o VAT wyraźnie wiązała powstanie prawa do odliczenia z chwilą rozliczenia należnego podatku. W związku z tym prawo do

odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem powstawało w chwili, gdy w odniesieniu do tej samej transakcji podatek obciążający dostawcę stawał się wymagalny. Organ administracji podatkowej uznał, że faktura wystawiona przez wykonawcę wskazuje nieprawidłową datę wykonania, ponieważ w rzeczywistości wykonanie miało miejsce już w dniu 16 listopada 1998 r., w związku z czym prawo skarżącej do odliczenia podatku również powstało w tym samym czasie. Wspomniany organ podkreślił, że chwila sporządzenia faktury nie jest związana z płatnością, lecz z realizacją transakcji gospodarczej między stronami.

- 4 W skardze administracyjnej skarżąca twierdziła, że przepisy dotyczące prawa do rozliczenia podatku i jego przedawnienia nie mają zastosowania do przedawnienia roszczenia skarżącej. W odniesieniu do § 326 ust. 1 i 2 a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (ustawy IV z 1959 r. - kodeks cywilny) skarżąca podniosła, że bieg terminu przedawnienia nawet się nie rozpoczął. Prawo do odliczenia powstało dopiero z chwilą, gdy skarżąca weszła w posiadanie prawidłowo wystawionej faktury. Zgodnie z § 35 wcześniejszej ustawy o VAT prawo do odliczenia wymaga od podatnika posiadania faktury z tytułu transakcji, wystawionej na jego nazwisko. Jednakże do 2011 r. skarżąca nie posiadała takiej faktury. Zdaniem skarżącej, w celu skorzystania z prawa do odliczenia, istotna była dokonana przez nią płatność. Skarżąca zapłaciła fakturę wykonawcy w drugim kwartale 2011 r., a zatem wymóg naliczenia kwoty VAT wobec skarżącej przez drugiego podatnika nie był do tego czasu spełniony. Stanowisko przyjęte w decyzji [administracyjnej] było podstawą do wpłacenia do skarbu państwa przez wykonawcę kwoty VAT naliczonej wobec skarżącej, przy czym skarżąca nie mogła odliczyć ani potrącić owej kwoty.
- 5 Sąd pierwszej instancji oddalił skargę administracyjną skarżącej.
- 6 Bezsporne jest między stronami, że w 1998 r. wykonawca wypełnił swoje zobowiązania wynikające z umów o roboty budowlane zawartych ze skarżącą. Z wyroku cywilnego wydanego wobec stron wynika, iż zachowanie skarżącej uniemożliwiło wykonawcy wystawienie faktury dotyczącej jego wynagrodzenia, zważywszy, że do czasu postępowania egzekucyjnego skarżąca nie zapłaciła wykonawcy należnej mu kwoty oraz że wykonawca wystawił fakturę dopiero po otrzymaniu płatności. Zgodnie z fakturą chwila wykonania przypadła na dzień 6 czerwca 2011 r., ale zdaniem sądu pierwszej instancji strona przeciwna słusznie zauważyła, że wykonanie przez wykonawcę nie mogło nastąpić w 2011 r., ponieważ w rzeczywistości miało miejsce już w 1998 r. Sąd ten zgodził się również ze stroną przeciwną, że chwila wykonania nie powinna się odnosić do płatności z tytułu transakcji gospodarczej wskazanej na fakturze, podobnie jak powstanie prawa skarżącej do odliczenia nie jest związane z płatnością, lecz odnosi się do faktycznej realizacji transakcji gospodarczej.
- 7 Z przepisu dotyczącego przedawnienia ustanowionego w § 164 ustawy ordynacja podatkowa wynika, że prawo do dochodzenia zwrotu podatku przedawnia się z upływem pięciu lat od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym prawo to powstało. Sąd pierwszej instancji stwierdził, że – jak Fővárosi Ítéltábla również

zauważył w swoim wyroku – zachowaniu skarżącej należało przypisać okoliczność, iż wykonawca nie był w stanie wystawić faktury w ramach tego terminu. Zdaniem sądu pierwszej instancji strona przeciwna zasadnie określiła chwilę wykonania, w przeciwieństwie do chwili wskazanej na fakturze, w związku z czym strona przeciwna słusznie sprzeciwiła się żądaniu zwrotu podatku przez skarżącą, biorąc pod uwagę, iż prawo do odliczenia przedawniło się z upływem pięciu lat od jego powstania.

- 8 Skarżąca wniosła kasację od prawomocnego wyroku, wnosząc o jego uchylenie i wydanie nowego orzeczenia zgodnego z prawem. Zdaniem skarżącej zarówno sąd pierwszej instancji, jak i strona przeciwna błędnie interpretują przedawnienie prawa do rozliczenia podatku, ponieważ przedawnienie to nie odnosi się do skarżącej, lecz do podatnika, który wystawia fakturę i uzyskuje dochód. Skarżąca podkreśla ponadto, że prawo do odliczenia nie powstało, dopóki nie została jej udostępniona prawidłowo wystawiona faktura. W związku z tym wobec braku faktury skarżąca nie była w stanie skorzystać z przysługującego jej prawa do odliczenia. Skarżąca podnosi, że w okresie, w którym nie są spełnione wymogi prawa do odliczenia, nie może biec termin przedawnienia. Skarżąca zaprzecza, że okoliczność, iż faktura nie została wystawiona, można przypisać jej zachowaniu, wskazując, że wystawca faktury mógł ją wystawić w dowolnej chwili, ale niepewność co do kwoty wierzytelności uniemożliwiła wypełnienie spoczywającego na nim obowiązku wystawienia faktury. Z wykładni gramatycznej § 32 wcześniejszej ustawy o VAT wynika, że dopóki wobec skarżącej nie naliczono podatku, nie miała ona prawa do odliczenia oraz nie mógł się rozpocząć bieg terminu przedawnienia. Po drugie, skarżąca uważa, iż wykonanie umowy oznacza, że umowę tę wykonują obie strony, a nie tylko jedna z nich.
- 9 W odpowiedzi na kasację strona przeciwna wnosi o utrzymanie w mocy prawomocnego wyroku, podkreślając, że chwila wykonania faktury nie odnosi się do płatności, lecz do daty realizacji transakcji gospodarczej między stronami. W związku z powyższym strona przeciwna podnosi, że w prawomocnym wyroku prawidłowo określono chwilę wykonania i w konsekwencji chwilę, w której nastąpiło przedawnienie.

Stanowisko Kúria

- 10 W opisanych wyżej okolicznościach postępowania, w których powstał spór między stronami co do kwoty wynagrodzenia za usługę, a ustalenie tej kwoty odbywa się w drodze orzeczenia sądu, przy czym faktura została wystawiona dopiero po dokonaniu rzeczywistej zapłaty, Kúria zmierza do ustalenia, czy należy zignorować przepisy szóstej dyrektywy i dyrektywy VAT dotyczące wykonania, a zatem dotyczące naliczenia podatku, oraz czy, wobec braku faktury, która stanowi formalny wymóg prawa do odliczenia, możliwe jest wykroczenie poza przepisy państwa członkowskiego dotyczące przedawnienia. Kúria zmierza również do ustalenia, czy na korzystanie z prawa do odliczenia ma wpływ

okoliczność, że skarżąca nie wywiązała się dobrowolnie z obowiązku zapłaty po wydaniu prawomocnego wyroku, lecz uczyniła to w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym przez wykonawcę, a ponadto faktura, która stanowi formalny wymóg prawa do odliczenia, została wystawiona dopiero wtedy, gdy skarżąca dokonała płatności i wezwała wykonawcę, w związku z czym konieczne jest określenie chwili, z którą rozpoczyna się bieg terminu na skorzystanie z tego prawa.

- 11 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem”) wielokrotnie rozpatrywał kwestię materialnych i formalnych wymogów dotyczących odliczenia VAT. W odniesieniu do wymogów materialnych Trybunał stwierdził, że prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek staje się wymagalny, czyli w chwili świadczenia usługi. W wyroku w sprawie C-533/16 [Volkswagen], pkt 43, w ramach analizy terminu wykonania, powołując się na opinię rzecznika generalnego, Trybunał stwierdził, że choć zgodnie z art. 167 dyrektywy VAT prawo do odliczenia VAT powstaje w momencie, gdy podatek staje się wymagalny, wykonanie rzeczonych prawa możliwe jest zasadniczo, zgodnie z art. 178 tej dyrektywy, dopiero wtedy, gdy podatnik wejdzie w posiadanie faktury.
- 12 Biorąc pod uwagę, że ze względu na spór między stronami dotyczący wysokości wynagrodzenia faktura została wystawiona dopiero po dokonaniu płatności w 2011 r., prawo skarżącej do odliczenia mogło powstać dopiero w tym czasie. Nie można pominąć istotnej okoliczności, że wykonawca będący wystawcą faktury również nie otrzymał kwoty należnego podatku aż do owej chwili oraz że dopiero wtedy wpłacił on tę kwotę do skarbu państwa. Kúria uważa, że bieg terminu na wykonanie prawa do odliczenia VAT powinien być liczony od momentu, w którym po zakończeniu świadczenia usługi VAT został naliczony i wpłacony do skarbu państwa oraz wystawiono fakturę zgodnie z dyrektywą.
- 13 Pozwany organ administracji cofa wykonanie prawa do odliczenia VAT do chwili początkowego wykonania i, biorąc pod uwagę pięcioletni termin przedawnienia, uważa, że roszczenie o zwrot podatku uległo przedawnieniu. W ocenie Kúria postępowanie to jest jednak sprzeczne z zasadą neutralności podatkowej. Celem przepisów dotyczących odliczenia i w związku z tym zwrotu podatku jest bowiem całkowite zwolnienie przedsiębiorcy z wszelkich obciążeń związanych z VAT należnym lub zapłaconym w ramach prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej. Wspólny system VAT zapewnia zatem neutralność w odniesieniu do wszelkich obciążeń podatkowych związanych z działalnością gospodarczą, niezależnie od ich celu i wyniku, pod warunkiem że rzeczona działalność co do zasady podlega VAT. Zasada ta zostałaby naruszona, gdyby odmówiono skorzystania z prawa do odliczenia VAT, który wskazano w fakturze wystawionej w opisanych okolicznościach, ze względu na zawężającą wykładnię chwili wykonania, bez uwzględnienia specyfiki niniejszej sprawy.
- 14 Trybunał wydał także orzeczenia przedstawiające przepisy państw członkowskich dotyczące przedawnienia [np. wyroki C-8/17 (Biosafe — Indústria de Reciclagens) i C-533/16 (Volkswagen)]. W przywołanym wyżej wyroku w

sprawie Volkswagen Trybunał stwierdził, iż prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w których VAT został wykazany na fakturze wystawionej na rzecz podatnika i zapłacony przez tego podatnika wiele lat po rozpatrywanej dostawie towarów, odmawia się skorzystania z prawa do zwrotu VAT ze względu na to, że przewidziany w rzeczonym uregulowaniu termin zawity na wykonanie tego prawa rozpoczął bieg od dnia dostawy, a upłynął przed złożeniem wniosku o zwrot.

- 15 Trybunał wskazał w wielu orzeczeniach, że organ podatkowy może odmówić podatnikowi prawa do odliczenia VAT w wypadku stwierdzenia, że uchybił on w oszukańczy sposób większości spoczywających na nim obowiązków formalnych, warunkujących możliwość skorzystania z tego prawa [wyrok C-332/15 (Astone), pkt 59], a w sprawie Volkswagen Trybunał zwrócił również uwagę na to, iż podatnik powinien postępować z należytą starannością. Argumentacja ta została potwierdzona w wyroku wydanym w sprawie C-8/17 [Biosafe - Indústria de Reciclagens] (pkt 44), w którym przekroczono taki sam termin przedawnienia.
- 16 Okoliczności sporu pozwalają w sposób niewątpliwy stwierdzić, że strony nie działały w sposób stanowiący nadużycie lub z oszukańczym zamiarem w odniesieniu do VAT, niemniej jednak postępowanie skarżącej cechowała pewnego rodzaju „zła wiara”, gdy pomimo prawomocnego wyroku nie wykonała ona dobrowolnie obowiązku zapłaty. W związku z powyższym Kúria zmierza również do ustalenia, czy na korzystanie z prawa do odliczenia ma wpływ tego rodzaju postępowanie podatnika cechujące się złą wiarą, które opóźniło wystawienie faktury przez drugą stronę umowy, biorąc pod uwagę rzeczywistą płatność.

Budapeszt, dnia 7 marca 2019 r.

[...] [podpisy]